

derfor ikke, at just den Næringsvej i Mod-sætning til andre skal kunne være selvstændig fri og ubunden, og jeg betvivler, at det ærede Medlem, der stærkt bebrejdede det ærede Medlem fra Svendborg (Lang), at han ikke havde gennemtænkt Konsekvensen af sit Forslag, selv har gennemtænkt Konsekvenserne af sit Forslag. Det vilde for det første føre til delvis Ophævelse af Visitationen. Denne er imidlertid set fra et sanitært Synspunkt en ganske overordentlig vigtig Foranstaltning. Vi vide af de statistiske Meddelelser, at der i 1891 fandtes pr. 100 Lægevisitationer af offentlige Fruentimmer 3,8 Sygdomstilsælde, derimod ved Visitation af løsgangtige Fruentimmer i Genhold til Lovens af 1874 § 4 21,6 Sygdomstilsælde pr. 100 Visitationer og ved Visitation af andre løsgangtige Fruentimmer 38,4. Visitationen spiller altså en overordentlig stor Rolle, den har virkelig sanitær Betydning, og det turde være farligt selvstændig at løse den, naar man tænker sig Næringsvej frigiven. Naar de offentlige Fruentimmer, som bebringe Utugt med mangfoldige Mandfolk i Aarets Løb, ikke skulde visiteres, vilde det have ganske forfærdelige Følger, og det ærede Medlem vil ikke kunne faa disse Kvinder visiterede, naar § 180 i Straffeloven er ophævet, da Straf efter denne Paragraf er et nødvendigt Gennemgangsled til Visitation af offentlige Fruentimmer. Man har praktiske Erfaringer om dette Spørgsmaal fra Italien, hvor det, som allerede omtalt, har været påbudt at affstatte den gamle Ordning og ophæve Visitationen. Der foreligger i saa Henseende Tal, som have deres Interesse. Man ophævede i Juli 1888 Prostitutionen i Italien. I dette Aar foresaldt der ved Flaaden — for Hæren foreligge Tallene ikke — 1,548 syfilittiske Sygdomstilsælde; i 1889 steg Antallet til 2,233, i 1890 til 3,357, fra Januar til August 1891 steg det til 3,363. Da man havde set denne rivende Stigning, synes man, at det kunde være nok, og fandt sig saa i at vende tilbage til det gamle System. Der staar i den svenske Gesandtskabsberetning, af hvilken disse Tal ere tagne, at Crispis Reform har kostet Italien flere Soldater, end et Felttog vilde have kostet, og nu er man (i Oktober 1891) vendt tilbage til Politikontrol, Visitation og obligatorisk Behandling af smittede.

For det andet vil det ærede Medlems Forslag medføre selvstændig Ophævelse af Regulativet; men i dette Regulativ staar der dog adskilligt, som det vilde være mislikt ikke at kunne fastholde. Naar Regulativet ophævedes, kunde f. Eks. fremtidig ethvert løsgangtigt Fruentimmer idelig forandre Bopæl

og flytte, hvorthen hun vilde. Efter det ærede Medlems Forslag kunde et offentligt Fruentimmer, der har Børn, beholde dem hos sig efter det fjerde Aar og ogsaa have andre Folks Børn hos sig; hun kunde ligeledes have sin Næreste hos sig (Falkenstjerne: Det er ikke mit Forslag). Nej, men det vilde blive Følgen af det ærede Medlems Forslag. Naar Regulativet ophæves, følger deraf med logisk Konsekvens, at disse Ting ville blive tilladte, thi der habes ikke andre Lovforbud derimod. Det vil endvidere være tilladt offentlige Fruentimmer at modtage Besøg af Mandspersoner, der ikke have opnaaet den voksne Alder. Det vil være dem tilladt at vise sig paa Gaden i opsigtsvækkende Dragter — jeg siger ikke i uanstændige Dragter, thi det vilde stride imod andre Lovparagrafer — det vilde være dem tilladt at tiltale Folk paa Gaden, at vise sig ved deres Vinduer, at indtage andre Pladser i Teatrene og offentlige Forlystelsesanstalter end dem, Politiet nu indrømmer dem, altsaa alle mulige Pladser, de ville kunne være siddende Gæster paa Kafeer og i Restaurativer. At der i de offentlige Huse skal kunne findes andre Beboere end Bertinden og hendes Mand samt Børn under 7 Aar, vilde heller ikke være heldigt. Der vilde ikke kunne holdes Kontrol med, hvilke kvindelige Lynder der antages i saadanne Huse. Alt vilde overhovedet blive saa lidet regelbundet, at jeg i alt Fald ikke drister mig til at gaa med dertil. I det hele forekommer det mig, at det ærede Medlems Stillning er noget mærkelig. Han taler fornøftig og vel overvejet om det urigtige i, at et Folketingsudvalg som vort har villet paatage sig at ordne dette Forhold. Deri giver jeg det ærede Medlem Ret, men samtidig bryder det ærede Medlem alle gamle Stranker ned. Det forekommer mig, at han bærer sig ad som den Mand, der havde et gammelt daarlignende Blankeværk og ikke kunde faa et nyt, og som rev det gamle ned og lod sin Ejendom ligge aaben, idet han sagde: Jeg ved ganske vist ikke, hvorledes jeg skal faa et nyt, men det gamle er raaddeent, og saa sparker jeg det bort. Det forekommer mig ikke at være en forstandig Maade at tage et saa alvordigt Forhold paa.

Hvad angaar de Forslag, jeg har tilladt mig at stille, saa ere de jo overordentlig simple og let fattelige, og hvad jeg har sagt i Betænkningen, vil tilstrækkelig belyse dem. Min Betragtning er kort og godt den, at medens jeg for Tiden, som Sagen foreligger, ikke drister mig til at stille Forslag om en gennemgribende Reform paa Prostitutionens Omraade, men afventer, hvad der